Redacțiunea, Administrațiunea, și Tipografia:
Brașov, piața mare Nr. 30.
Scrisori nefrancate nu se primesc. — Manuscripte nu se retrimet.
INSERATE se primesc la Administrațiune în Brașov și la următórele Birouri de anunciuri: în Viena: *M. Dukes, Heinrich Schalek, Rudolf Mosse, A. Oppeliks* Nachfolger; *Anton Oppelik*, *J. Dannebcr*, în Budapesta: *A. V. Goldbergerg, Eckstein Bernat*: în Bucuresci: *Agence Havas*, Succursale de Roumanie; în Hamburg: *Karolyi & Liebmann.*
Prețul inserțiunilor: o seriă garmond pe o colónă 6 cr. și 30 cr. timbru pentru o publicare. Publicări mai dese după tarifă și învoială.
Reclame pe pagina a 3-a o seriă 10 cr. seu 30 bani.

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANUL LIX.

„Gazeta" iese în fiă-care di.
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 12 fl., pe șése luni 6 fl., pe trei luni 3 fl.
N-rii de Duminecă 2 fl. pe an.
Pentru România si străinătate:
Pe un an 40 franci, pe șése luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
N-rii de Dumineca 8 franci.
Se prenumeră la tóte oficiele poștale din întru și din afară și la dd. colectori.
Abonamentul pentru Brasov
administrațiunea, piața mare, Târgul Inului Nr. 30 etagiu I.: pe un an 10 fl., pe șése luni 5 fl., pe trei luni 2 fl. 50 cr. Cu dusul în casă: Pe un an 12 fl., pe 6 luni 6 fl., pe trei luni 3 fl. Un esemplar 5 cr. v. a. séu 15 bani. Atât abonamentele cât și inserțiunile sunt a se plăti înainte.

Nr. 49. Brașov, Sâmbătă, 2 (14) Martie 1896.

Érăși Maramureșul.

Brașov, 1 Martie v.

Cine ar fi credut, că în acéstă epocă a netoleranței naționale, a șovinismului și persecuțiunilor, s'ar puté afla și pentru Românî un Eldorado pe pământul „unguresc"!

Acéstă descoperire ni-o face adî d-l vicar al Maramureșului, care în corespondența de mai jos ne arată negru pe alb, că totușî se mai află și pentru Românî în acéstă țéră un loc cu verdeță, un loc de odihnă, unde nu e durere, nicî întristare.

Acest loc al fericirilor este Maramureșul.

Cu câteva săptămânî înainte, deplângeam sórtea fraților noștri din Maramureș, despre carî diceam, că „au ajuns sě fiă batjocurițî pe pământul lor strămoșesc de către streinî, fără sě încerce măcar a se apěra cu bărbăția cuvenită".

Motiv la acéstă jăluire a nóstră ni-a dat o scire a foilor unguresci din Budapesta, carî cu multă satisfacțiune spuneau, că pentru preamărirea mileniului, „45 de comune ale comitatului Maramureș, *parte valahe*, parte rutene, au hotărît *de bună voiă și fără a fi cât mai puțin influințate din partea cuiva, sě-și maghiariseze numele*".

Nu ne-am mirat de loc, că au putut sě se aducă asemenî hotărîrî și în numele unor comune românescî, ba am adaus chiar, că „cei ce aduc hotărîrile în numele comunelor nóstre nu sunt locuitorii, ci stăpânitorii acestor comune, carî fac după cum voesc și după cum cred a-șî croi mai ușor „merite" înaintea celor de sus". N'am putut însě sě nu ne esprimăm durerea, că Românii maramureșenî nu desfășură o luptă mai viuă și mai hotărîtă în fața unor atentate și uneltirî de maghiarisare atât de cutezate.

Acésta l'a supěrat pe d-l vicar al Maramureșului, care s'a simțit îndemnat sě vină cu întimpinarea de mai jos.

Cele ce ni-le spune d-l vicar cu privire la faptele din trecut ale Românilor maramureșenî nu sunt nóuě pentru noi. Nimenî nu contestă și n'a contestat meritele Românilor maramureșenî, întru cât au în faptă asemenî merite; ba chiar și în articulul despre care e vorba am accentuat privitor la trecutul Românilor din Maramureș, că ei erau „atât de falnicî și mândri pe numele lor românesc".

Dér aicî nu se tractéză despre trecut, ci despre present; nu vorbim despre faptele Românilor maramureșenî de prin anii 1861, la carî se provócă d-l vicar al Maramureșului, ci vorbim despre present.

Și ce ne spune d-l vicar despre starea din present a Românilor maramureșenî? — Ne spune, că ei sunt ca și în sînul lui Avram: pe ei „nu-i asupresc nicî Ungurii, nicî Rutenii", ei au fișpanî „binevoitorî", carî îi ajută în calea progresului; au funcționarî în justiția, în administrația și pretutindenea; au advocațî, medicî și de tóte; în congregația comitatului sunt representațî prin 72 de membri, ba ei au și deputațî dietalî, ce nu mai au alțî Românî, ér ca minunea sě fiă mai mare, d-l vicar ne spune, că din sînul lor a răsărit pe firmamentul comitatului Ugocia și-un fișpan Român!

Și scițî cine este acel fișpan, „decórea", la care se provócă vicarul Tit Bud? — Este acelașî Vincz Gyula, vice-președintele și tot-odată primul membru fundator al „Kulturegylet"-ului din Maramureș, despre care o fóiă unguréscă dicea mai dilele trecute, că e „primul fișpan de naționalitate română, dér... e *Maghiar cu trup și suflet.*"

Ei bine, décă d-l vicar al Maramureșului se provócă la astfel de figurî ca la nisce *modele de Românî*, în al căror rêndurî se înșiră chiar și pe d-sa, atuncî trebue sě încetăm cu discuția, căcî nu ne înțelegem. Noi vorbim de lupta pentru limbă și naționalitate, ér d-sa se mândresce cu succesele unei lupte de *căpătuire.*

Décă așa înțelege d-l vicar marele principiu al solidarității în luptă și al iubirei de limbă și națiune, apoi n'avem sě ne mirăm de loc, décă d-sa cu soții de principii trăesc „în pace și în armonia bună cu popórele conlocuitóre" și „nu-i asupresc nicî Ungurii, nicî Rutenii".

Pe noi însě nu ne pot mulțumi nicî de cum laudele cu numěrul dealtfel destul de respectabil al funcționarilor, medicilor, advocaților și a celor 72 de membri românî ai congregațiunei, ci așteptăm sě vedem manifestându-se din partea acestora o viéță românéscă, după cum pretind mult amenințatele interese ale poporului român din Maramureș, ér nu sě sufere în tăcere dilnicele atentate, ce se fac la românismul lor.

De ce „esilațî" și nu „refugiațî"? Un amic al fóiei nóstre ne scrie: In polemicele desfășurate în timpul din urmă între Brote și Dr. Rațiu, și acuma între Aurel Popovicî și Brote-Slavicî, în tóte aceste ale lor *„polemice"* séu *„descoperirî"* věd pe cei din Bucurescî: *Slavicî*, *Brote*, *Popovicî* întitulându-se mereu *„exilațî"*. Eu, ca vechiu jurist domiciliat în Budapesta, declar, că acest termin: *„exilațî"* e rěu întrebuințat, din causă, că *exilul* se póte dicta numai printr'o sentință judecătoréscă ca pedépsă pentru condamnat; pedépsă, care în legile penale austro-ungare nu mai esistă. Ér décă e așa, pentru ce Brote, Slavicî și Popovicî mai întrebuințéză acest termin neesistent în legiuirile nóstre? Și pentru ce nu se folosesc de terminul propriu aplicabil la Brote, Popovicî și S. Albini, adecă: *„refugiațî"*. Séu póte pentru aceea, că „esilat" ar fi mai pe sus, decât *„refugiat"* și că *„esilații"* ar forma o „elită" ardelénă în România, pe când „refugiații" séu „emigrații" din Ardeal în Țéra românéscă ar fi trei-decî de mii, carî ar trebui sě se supună orbesce, ca mai inferiorî, celor „esilațî" ca mai superiorî?? —

CRONICA POLITICĂ.

— 1 (13) Martie.

Diarele liberale din Budapesta au bucinat prin lume, că și împěratul **Wilhelm** va lua parte la **sěrbările milenare**. „Alkotmány" spune acum, că consulul general german din Budapesta a desmințit dilele trecute acéstă scire, declarând, că împěratului german *nu i a trecut nicî prin minte* sě ia parte la mileniu.

*

Impěratul german conferi contelui **Goluchowsky** ordinul vulturului roșu cl. I. Alaltăerî a fost invitat ministrul austriac la un dejun în castelul regal. La masă împěratul *Wilhelm* închină un pahar în sănětătea contelui și dup'aceea se încinse o discuțiă fórte viuă între împěratul și între óspeții presențî.

*

Deputații austriacî *Spincicî*, *Bianchini*, *Dopar Laginja* și *Peric*, carî au fost chiămațî sě împace fracțiunile *partidei drepte croate*, publică un **Manifest către poporul croat**, în care manifest se enunciă osândirea lui Dr. *Frank.* Numiții deputațî croațî declară, că adunarea dela 2 Martie a fost convocată în tótă ordinea, și că ei au provocat pe Dr. Frank sě urmeze esemplul lui *Folnegovicî*, și sě se retragă pentru un anumit timp de pe arena politică. Dr. Frank însě nu numai că nu i-a ascultat, ci, din potrivă *și-a format un club special.* Astfel la viitórea adunare, care e convocată pe diua de 28 Aprilie sě se ia hotărîrî definitive de împěcare, ignorând cu totul pe Frank și pe aderenții sěi.

*

„Kölnische Zeitung" publică o epistolă scrisă de ministrul-președinte italian **Rudini** unui amic al sěu. In acea scrisóre Rudini între altele dice următórele: „Italia la tot casul *are lipsă de o pace lungă*, și încă atât de pace internă, cât și esternă, Tripla alianță ne asigură pacea, și în ea

---

FOILETONUL „GAZ. TRANS."

Michaiĭ Bacunin.

(Urmare).

La 1848 Bacunin luase parte activă în mișcarea revoluționara germană, și la Dresda fusese ales dictator. Domnia lui în acel oraș a durat trei dile, după care revoluțiunea a fost înăbușită. Imî aduc aminte de următórea întêmplare din acel timp, despre care 'mî-a povestit Bacunin în persónă:

— Fiind proclamat dictator, m'am ocupat înainte de tóte de apěrarea orașului, deóre-ce armata regală se apropia. Inspectând locurile cele mai espuse, constatai, că punctul cel mai periculos este podul peste care trebue neapărat sě trécă armata. Mě gândii cum sě-l apěr? Atuncî mi-a venit o idee ingeniósă. Sciam, că Germanii sunt un popor civilisat, și că țin mult la operele de artă; de aceia poruncii ca la mijlocul podului sě fiă pus, tocmai pe baricadă, tabloul lui Raphael „madona Sicstina". Acest tablou se afla în muzeu. Apoi când armata a sosit în fața podului, trimesei pe un parlamentar, ca sě declare comandantului forțelor inamice, că décă va trage focurî, are sě nimicéscă un cap de operă al lui Raphael.

— Ei, și armata n'a tras focurî? întrebai.

— Nicî un foc. Comandantul porunci sě se încunjóre podul.

— Décă la Petersburg s'ar fi întêmplat una ca asta, de sigur că tabloul lui Raphael se făcea praf.

— Acolo, rěspunse surîdênd Bacunin, o asemenea stratagemă n'ar fi prins; rusul e sělbatic, decî a espune pe Raphael ar fi fost o barbariă, dér în Germania e alt ceva.

După înăbușirea revoluțiunei în Germania, Bacunin a fost arestat și cu lanțurî la picióre a fost remis regelui Saxoniei. El era sě fiă condamnat la mórte, dér împěratul Niculae interveni, cerênd estradarea lui. Incuviințarea acestei estradărî, inamicii politicî ai lui Bacunin, adecă marxiștii, au comentat-o apoi în defavórea osânditului, propagând odiósa calomniă, că Bacunin a fost agent al Rusiei.

Estradat Rusiei, Michail Bacunin a fost dus în lanțurî la Petersburg. Impěratul Niculae îl osândi la închisóre pe viéță, și condamnatul a fost transportat în fortăréța Schluselburg, unde după porunca tiranului a fost pus în lanț, care 'i încunjura mijlocul, fiind ferecat de zid. In așa stare a trăit acest mare revoluționar rus patru anî de dile, perdênd din causa scorbutului toțî dinții. Numai natura sa puternică putea sě îndure grósnica temniță. După mórtea împěratului Niculae, muma lui Bacunin cădênd la piciórele împěratului Alexandru al II-lea ceru grațierea fiiului sěu care se prăpădea în temniță.

— Numai mórtea îl va libera din fortăréță, dómnă! a fost rěspunsul blajinului Alexandru al II-lea.

Apoi prin manifestul de grațiare dat de acest împěrat în diua încoronărei sale, Bacunin a fost scos din închisóre și espediat pe viéță în Siberia de rěsărit.

In timpul acela guvernatorul general al Siberiei era Muravieff, supranumit Amursky. Un om cult, și care în curênd se împrietini cu Michail Bacunin. Avênd nevoiă de un om inteligent, pentru descrierea litoralului siberian de-a lungul rîului Amur, unde guvernul rus avea de gând sě creeze un șir de colonii militare de cazacî, Muravieff-Amursky se adresă la Bacunin, însărcinându-l cu misiunea grea de a face o călětorie prin acele locurî sělbatice. Bacunin primi însărcinarea și în curênd plecă din Irkutsc. Ajungênd la rîul Amur, el îșî îndreptă calea spre portul Petrosavodsc, unde se îmbarcă pe un vas american și fugi în America. La 1861 Bacunin era deja la Londra.

Etă ce scria despre acéstă originală figură revoluționară rusă celebrul publicist rus Alexandru Herzen:

„Bacunin e la Londra..... Bacunin în-„mormêntat în cazemate, perdut în Siberia „de rěsărit, a apărut érășî plin de viéță, „superb, printre noi — *Redivivus et Ultor* „am fi dis, décă vorbeam de grósnicul „Pugacioff... ér nu de Bacunin. Noi n'a-„vem ce face cu rěsbunarea, avem prea „mult de lucru, Bacunin vine la noi plin „de iubire pentru poporul rus, plin de „energiă, de speranțe, de forțe oțelite în „aerul curat al pustietăților Siberiane. Cu „Bacunin par'că înviă umbrele anului „1848!

„Activitatea lui Bacunin, până la în-

aflăm cel mai însemnat sprijin pentru promovarea instituțiunilor nóstre de stat. Cine scie cât sânge și câte lacrămĭ s'ar fi vĕrsat, cine scie cum ar sta astădĭ raporturile economice, décă n'ar esista tripla alianță.

*

Ḑiarului „Times“ i-se anunță din Constantinopol, că centrul **turburărilor din Albania** de present este *Elbassan.* Liniștea este conturbată în întregul ținut aflător în Sudul orașului Berat până la Janina. Trupele trimise de guvernorul din Skutari au fost silite sĕ cedeze preponderanței rĕsvrătitorilor.

*

Fostul subsecretar de stat în ministerul de esterne engles, *Grey.* ținu în Manchester o vorbire, în care accentuà, că o **flotă englesă** mai puternică nu amenință pacea lumei, ci o întăresce. Vorbitorul mai pledà și pentru aceea, ca Anglia sĕ-șĭ asigure *comerciul cu China.*

Situația în Italia.

Ministrul de esterne italian, ducele de *Sermoneta* a adresat o circulară cătră toțĭ representanții diplomaticĭ din Roma ai puterilor, în care se accentuéză raporturile prietinescĭ dintre Italia și statele representate prin aceia. Se dice, că Sermoneta se bucură de grația deosebită a împĕratului *Wilhelm.*

In Berlin se judecă în mod *fórte simpatic* asupra noului cabinet italian, despre care se crede sigur, că va regula cestiunile africane. In tot casul se asigură, că *tripla alianță este asigurătă și peste terminul de 6 Maiu 1897*, și numai în acel cas s'ar disolva, décă vr'unul din cele trei puterĭ ar abdice alianța înainte cu un an.

Ce se ține de pressa italiană, acésta îșĭ dă următórele părerĭ asupra noului cabinet: „*Tribuna*“ se teme, că noul minister va face isprăvurĭ numai pe jumĕtate; „*Riforma*“ declară, că ministerul este neconstituțional, deórece s'a format din minoritatea parlamentului; „*Fanfulla*“ dice, că viéța noului cabinet atêrnă dela indulgința majorității parlamentului; „*Osservatore*“ e de părere, că s'au schimbat numai medicii, făr' de a se încerca o cură radicală.

Ḑiarul „*Opinione*“ anunță, că în 17 c. guvernul italian va așterne camerei un proiect de lege privitor la *nouĕ cheltuelĭ pentru espediția din Africa.* In ce privesce proiectul de-a forma o *legiune de voluntarĭ* pentru Africa, colonelul garibaldian de odinióră, *Fazzari,* spune într'o scrisóre adresată diarului „Fanfulla“, că el a primit dela diferite persóne din Italia epistole, în carĭ aceștia declară, că sunt gata de-a întra în Legiune. Fazzari asigură, că în timp de o lună el póte înrola 60.000 de voluntarĭ.

„*Agenția Stefani*“ primesce din *Massauah* următórele scirĭ: Armata lui Menelik înaintéză încet, și de present se află în *Entiscio.* Majorul *Salsa,* trimisul generalului Baldissera, a sosit în 9 c. în tabĕra Șoanilor, și după cum se asigură, *el va pertracta cu Menelik și asupra predărei fortăreței Adigrat.* Mai departe se anunță, că încă și acum sosesc în Massauah necontenit soldațĭ, carĭ au luat parte în lupta dela Adua, și cei mai mulțĭ dintre ei sunt rănițĭ.

Ḑiarul engles „*Daily News*“, primesce din Roma o depeșă, în care se afirmă, că *Chalifa* a plecat cu o mare armată dela Omdurmann spre Kassala, și că Englesii din *Suakim* ar avé de gând sĕ atace pe *Dervișĭ.*

SCIRILE ḐILEI.

— 1 (13) Martie.

In contra societăților catolice. Ḑiarele clericale se plâng, că fișpanul comit. Alba, br. Nicolau Fiath, a pornit o gónă sistematică contra societăților catolice, interdicênd funcționarilor comitatenșĭ de-a intra în astfel de societățĭ. Mai departe numitul fișpan sĕ fi declarat în ședința dela 10 a. c. comisiunei administrative comitatense, că va controla strict tóte reuniunile catolice din comitat, de-órece ele stau în serviciul unor agitatorĭ politicĭ.

—o—

România și mileniul. Fóia guvernamentală „Kolozsvár“ primesce din Bucurescĭ cu data de 12 Martie o telegramă, în care se spune, că direcțiunea căilor ferate române ale statului intenționéză sĕ pună în circulațiă *cu ocasiunea serbărilor mileniului unguresc* mai multe trenurĭ separate până la Budapesta“. — Pentru ce și pentru cine asemenĭ pregătirĭ?

—o—

Luptă cu lupĭ. La granița dintre Unguria și Galiția lupii s'au îmulțit fórte tare. Ḑilele acestea doi negutĕtorĭ galițienĭ carĭ voiau sĕ mérgă spre Bartfeld, au fost atăcațĭ de-o cétă de lupĭ. Bestiile flămênde cu iuțala vêntului au ajuns sania negutătorilor și un lup a sărit la un cal, dér într'aceea unul dintre negutĕtorĭ cu o pușcătură culcà pe lup la pămênt. Caii fugiră mai departe cu sania, și lupii alergau tot în urma lor. In urmă, după o gónă înfiorătóre, pe neașteptate veniră din comuna Zboró dóuĕ sănii, în carĭ erau cincĭ vĕnătorĭ. Aceștia pușcară pe trei dintre lupĭ, ér ceialalțĭ se ascunseră în pădure.

—o—

Colonia română macedonénă din Sofia a trimis președintelui Societății presei din Bucurescĭ o lungă telegramă de mulțumire pentru sprijinul dat în cestiunea școlilor macedonene. Semnatarii telegramei rógă pressa română sĕ stăruiéscă „pentru depărtarea netrebnicului inspector actual (Apostol Mărgărit), care a compromis cu desĕvîrșire causa“ și sĕ facă „a-se respecta eforiile tuturor comunelor, alese după dorința tuturor Românilor și conform legilor stabilite ale Statului otoman“.

—o—

Rĕscóla sătenilor dela Poiana (România.) Etă amĕnuntele ce le află „Gazeta“ din Bucurescĭ asupra rĕscólei sătenilor din comuna Poiana jud. Dolj: Vinerĭ, proprietarul moșiei din acéstă comună, d. Ioniță Marincu a telegrafat ministerului de interne, că peste 400 de sătenĭ au eșit la câmp *făcênd gropĭ și șanțurĭ pentru colibe, ocupând pămênturile sale*, că nu vor sĕ se retragă din aceste locurĭ. Imediat ministerul de interne a dat ordin ca parchetul sĕ fiă sesizat. Subprefectul plășii Câmpul, transportându-se la fața locului, țĕranii i-au declarat, că nu au pămênt pentru locuințele lor și din acéstă causă au ocupat locurile proprietarului. Primul procuror al tribunalului din Craiova, în urma ordinelor primite dela procurorul general al Curții de apel, s'a dus la Poiana. Din raportul sĕu, étă cum stau lucrurile: Țĕranii au eșit la o distanță de 4 k. de comuna Poiana și au ocupat cu plugurile peste dece pogóne pămênt. Locurile pe carĭ sunt clădite casele lor fiind nisipóse, esistă un vechiŭ litigiu între ei și proprietarii pentru cedarea unui alt loc. Plugurile cu carĭ au ocupat pămêntul sunt înjugate. Sătenii au peste 70 de boi și cai la aceste plugurĭ. Din cercetările carĭ s'au făcut de primul procuror, resultă că primarul comunei împreună cu preotul, sunt instigatorii principalĭ ai acestei rĕscóle. Ei însĕ nu au fost arestațĭ până acum, pentru-că sunt necesarĭ pentru instrucția afacerii, și pentru a nu se agrava rĕscóla. Pentru menținerea ordinei, s'a adus din Cafalat un detașament de infanteriă. De asemenea, trupele din Calafat au fost întărite. Pe lângă batalionul permanent de infanteriă s'au concentrat gendarmii ruralĭ. Pentru moment țĕranii adunațĭ în afară de com. Poiana sunt peste 90, carĭ rĕmân mereu acolo. Peste di numĕrul lor se măresce. Primul procuror urméză cu ancheta și cu luarea mĕsurilor pentru menținerea ordinei.

—o—

Șeful statului major al lui Menelik. In armata regelui Menelik se află și un general europén, cu numele Clochette. Acesta mai înainte a fost căpitan de artileriă în armata francesă; la a. 1888 însĕ a depus șargea din causa datoriilor ce le avea, și a emigrat din Francia. Ajungênd în Abessinia Clochete a intrat în armata lui Menelik, care după ce 'i-a plătit până la un creițar tóte datoriile, l'a numit șef al statului sĕu major. Ḑilele trecute scrise Clochete o epistolă rudeniilor sale din Nantes, în care vorbesce cu mare entusiasm despre Menelik și dice, că Abesinienii necondiționat vor scóte pe Italienĭ din Africa și îșĭ vor asigura independența. Se dice, că Clochete este favoritul regelui Menelik și că astădĭ este unul dintre cei maĭ bogațĭ ómenĭ din Abessinia.

—o—

Logodnă. D-șóra *Elvira Diamandi Manole*, fiica d-lui Diamandi I. Manole, s'a logodit cu d-l *Ștefan Hagi Theodorachy* din Bucurescĭ. Sincerile nóstre felicitărĭ!

—o—

Abatele Kneipp a plecat din Wörishofen într'o călĕtoriă mai lungă, pentru de-a ține în diferite orașe de pe continent prelegerĭ publice asupra modului sĕu de cură. In 10 c. Kneipp a ținut o prelegere în Berlin și de acolo va pleca dilele acestea spre Hamburg.

—o—

Societatea „Unirea“ (din Bucurescĭ) a studenților universitarĭ este convocată pentru 29 Februarie. La ordinea dilei a fost conferința d-lui Ioan Florescu „*Românii neromânĭ*“.

Dela comună.

Ședința din 12 Martie 1896 st. n. (Continuarea ședinței din 11 Martie.)

14) Se decide a se face în *Curmătură* un zid spre apĕrarea apaductului cu un preliminar de 1239 fl. v. a. Lucrarea sĕ se dea cu ofert.

15) Măsarului Carl *Dressnandt* i se dau cu chiriă unele localitățĭ în casa orașului Nr. 53 din strada căldărarilor, cu o chiriă anuală de 400 fl.

16) Cererea lui Carl *Schnell* și Stefan *Verzár* pentru prolungirea terminului de zidire pe parțelele lor din Nou până la 31 Martie 1898 se apróbă.

17) Asemenea se apróbă cererea comunei *Zizin* pentru prolungirea terminului de plată a sumei, ce mai datoresce din rĕscumpĕrarea regalelor până la 1 Iunie 1896.

18) Preliminarul pentru regularea și adaptarea têrgului de lemne dă ansă la o desbatere lungă și înfocată. La propunerea comisiunei permanente sĕ decide strămutarea têrgului de lemne pe locul între țigăniă, fabrica de gas și aleiu (locul de eserciții militare). Acest loc se va macadamisa și drena cu o cheltuială de 4—5000 fl. Pe acest loc vor avé sĕ stea carăle góle.

19) Cererea lui Sam. Mark ca sĕ pótă sta carăle góle și pe alt loc de sub strajă se respinge.

20) Șcóla de înotat a orașului se dă cu arendă de 500 fl. fraților Gober.

21) Se decide acoperirea canalului din ulița négră cu o cheltuială de 1088 florenĭ.

22) Se apróbă arêndarea vênatului în domeniu.

Din Maramureș.

— Martie 1896.

(Fine)

Avem și un fond de stipendii de 6000 florenĭ făcut de un vicar român, din care studenții românĭ eminențĭ și nobilĭ dobândesc anuatim 300—350 fl. ajutor.

Inainte de asta cu un deceniu, când am fost norocoșĭ a primi în Siget Asociațiunea pentru înființarea unui teatru român, am așteptat Asociațiunea cu 500 fl. colectațĭ dela popor, am făcut un concert și un bal românesc, din carĭ fondul de teatru a avut venit peste 200 fl.

Óre aceste nu sunt jertfe aduse pe altarul culturei naționale? Ba da, jertfe frumóse și demne de laudă sunt aceste dela un popor mic de 70 mii suflete, și încă de un popor, care nu-'i așa de avut, cum cugetațĭ D.-Vóstrĕ, ci e mai sĕrac, decât Românii din alte părțĭ, căcĭ dóră pe latul pămêntului singur Românii din Maramureș mănâncă și pâne de ovĕs. Mi-ar plăcé sĕ arate astfel de jertfe comitatele acele, în carĭ Românii sunt cu sutele de mii!

Deși un popor mic și în absolută minoritate față cu poporațiunea din comitat, totușĭ am nisuit a cuprinde teren și în viéța publică comitatensă, și acolo am apĕrat religiunea, bisericele, școlile și interesele poporului nostru românesc.

Astfel în cele 55 comune române am ales *57 Românĭ* membri ai congregațiunei comitatense, și avem *și 15 virilișțĭ românĭ*, însĕ aceștĭ 72 sunt fórte puținĭ față cu 442 membri ai congregațiunei comitatense, dintre carĭ 90 sunt Evrei virilișțĭ, carĭ totdéuna îșĭ dau voturile cu cei dela putere, și carĭ la poruncă sunt tot-déuna de față, și așa dicênd dênșii cu diregĕtorii erarialĭ, carĭ aicĭ sunt cu sutele, decid adĭ în congregațiunĭ.

Pe lângă tóte acestea, la administrațiunea comitatensă avem cu micĭ cu marĭ 10 diregĕtorĭ românĭ și 15 notarĭ românĭ. La Tribunalul reg. avem 2 judĭ și 3 diregĕtorĭ mai inferiorĭ, la judecătoria singulară trei, la pădurăriă patru diregĕtorĭ românĭ. Avem un medic român cercual și acum mai aprópe vom avé pe tinĕrul doctor Rednic. In Siget avem *șése advocațĭ românĭ*, toțĭ doctorĭ juris, în Viscul de sus *doi advocațĭ românĭ.*

Avem un ablegat român pe d-l Petru *Mihali*, ér celalalt ablegat *Iuliu Vinț este numit comite-suprem în Ugocia.* In comisiunile comitatense suntem representațĭ cu bărbații noștri fruntașĭ, Vicarul e membru

---

„chiderea sa în citadela Königstein din
„Germania, a fost pur filosofică. Elevul
„strălucit al lui Hegel trăia în lumea abs-
„tracțiunilor, apoi a devenit socialist-revo-
„luționar, ér acum, nădăjduim că va deveni
„socialist-rus.

„Bacunin a părăsit Rusia la 1841; la
„1845 a fost amestecat în procesul socia-
„liștilor elvețianĭ; celebrul Blunelĭ îl de-
„nunțase guvernului rus, Țarul îl poruncise
„ca imediat sé se întórcă, — el a refusat.
„Niculae poruncì sĕ fiă judecat. Senatul îl
„condamnà la perderea drepturilor de no-
„bil, și celelalte, Bacunin se stabilesce la
„Paris.

„Acolo, în diua de 29 Noemvre 1847,
„Bacunin a rostit un discurs la întrunirea
„Polonilor, carĭ sĕrbătoreau aniversarea re-
„voluțiunei polone. El era cel dintâiŭ Rus,
„care a întins nenorociților Polonĭ mâna,
„osândind guvernul rus pentru tóte cri-
„mele comise în contra Poloniei. Discur-
„sul a avut mare importanță, căcĭ Hizo
„a dat afară din Paris pe Bacunin, dér n'a
„avut Bacunin destul timp de a se stabili
„la Bruxel, și la rêndul sĕu și Hizo a fost
„dat afară din Paris decătră Ludovic-Fi-
„lipp. Bacunin s'a întors imediat la Paris,
„unde a luat parte la viața politică. Lamar-
„tin privea rĕu activitatea lui, decĭ Ba-
„cunin trebuì sĕ plece érășĭ. In acest timp
„la Praga s'a adunat un congres de slavĭ,
„la care a luat parte activă Bacunin, scri-
„ind un program pentru partidul socialist-
„slav. Boemii au acceptat acest program,
„dér Windischgretz a risipit congresul so-
„cialist cu ajutorul tunurilor austriace. Pă-
„răsind Praga, Bacunin 'șĭ încercà con-
„trariu lui Palasky, de a uni pe democrații
„Ungurĭ cu Slavii, căcĭ Ungurii și p'atuncĭ
„se luptau pentru independență. Unirea s'a
„făcut însĕ cu Polonii, și la congres a venit
„din partea Maghiarilor comitele L. Teleki.
„Bacunin voind sĕ întăréscă acéstă unire
„și cu democrații Germanĭ, a acceptat pos-
„tul de dictator la Dresda. Acolo el s'a
„acoperit de gloria, pe care nicĭ dușmanii
„lui (sic!) n'au putut-o tăgădui; după
„luarea Dresdeĭ de Prusienĭ, Bacunin a
„fost arestat la Chemniț și trimis în cita-
„dela dela Königstein. D'acĭ se începe
„martiragiul sĕu lung.

(Va urma.)

în tóte comisiunile, *aşişderea sunt membri şi fraţii protopopi.*

Avem câţi-va juriştĭ românĭ, apotecarĭ, mediciniştĭ, oficialĭ la calea ferată, studenţĭ la academia de silvicultură, şi aprópe 100 studenţĭ românĭ în şcolile din Siget. Toţĭ aceştia cu ajutorul bunului Dumnedeu cu timpul vor cuprinde teren aicĭ în comitat.

Apoi prea demnul Archiepiscop şi Metropolit Dr. Victor *Mihali* este fiiu al Maramureşului, şi din Maramureş a ajuns ca Episcop Preasânţia Sa Mihail *Pavel*, care a făcut pentru poporul şi clerul nostru fondaţiunĭ peste o jumĕtate de milion.

Avem pe eruditul bărbat Dr. Ioan *Mihali*, fratele metropolitului, care in an. 1889 a ţinut o° disertaţiune despre *diplomele din Maramureş* vrednică a se ceti de fiă-care Român, ba vrednică de a se publica în tótă lumea locuită de Românĭ, lucrare, care în alte ţĕrĭ ar fi fost primită cu entusiasm, ér la noi a luat notiţă despre dênsa numai „Gutinul", fóia eşită atuncĭ in Baia-mare. Insĕ o voiŭ publica eu în Enciclopedia română.

Cu fală mĕ numesc şi subscrisul Maramureşan, şi în consciinţă sunt liniştit, că cu scrierile mele şi cu împlinirea oficiului meu, promovez şi eu binele comun al poporului şi al clerului român.

Astfel fiă-care dintre noi ne luptăm pentru deşteptarea, cultivarea poporului nostru şi şi pentru promovarea buna-stărei lui material.

Este drept, cumcă ne împlinim numai datorinţa nóstră, şi n'ar trebui sĕ ne lăudăm cu dênsa, însĕ nicĭ că le scriu aceste ca sĕ ne lăudăm, ci pentru-că am fost provocaţĭ la acésta cu articlul D.-V.*)

Ne împlinim datorinţele nóstre în cercul acesta restrîns, unde ne-a aşedat bunul Dumnedeu, şi unde depărtaţĭ de munţĭ şi de dealurĭ de ceialalţĭ fraţĭ românĭ, nu vedem cu anii de dile Românĭ din alte comitate, decât câte-un agent al băncei „Transilvania".

Trăim în pace şi în armonia bună cu poporĕle conlocuitóre, **nu ne-asupresc nicĭ Ungurii nicĭ Rutenii**, ci ne apasă usurele cele marĭ ale Evreilor, dér se deşteptă deja şi poporul şi lasă beuturile şi banii ovreescĭ.

Poporul din Maramureş iubesce pămêntul acesta într'atâta, încât de aicĭ, — unde adese-orĭ n'are decât pâne de ovĕs, — nicĭ un Român nu emigrézĕ. Pe lângă acésta, cum v'am arĕtat, scim sĕ fim şi bunĭ Românĭ şi apĕrătorĭ adevĕraţĭ ai culturei poporului şi ai înaintărei bunăstărei lui, iubim poporul din al cărui sîn am ieşit şi-'l ajutorăm şi-'l îndemnăm la cele bune.

In adunările comitatense când e vorba de alegerea câte unuia dintre ai noştri la cutare diregĕtoriă, toţĭ stăm la olaltă, aşişderea şi când se tractéză de interesele nóstre generale.

Cu ajutorul Episcopilor noştri dela Gherla, am efeptuit dotarea parochiei române din Sziget cu o dotaţiune, care rĕspunde la un capital de 100 mii fl. Avem în Siget biserică frumósă, casă parochială cu ridicătură şi cu trei bolte, carĭ aduc venit de 1206 fl.; avem casă cantorală şi facem paşii de lipsă pentru zidirea unei şcolĭ; şi astfel cu ajutorul lui Dumnedeu, a episcopilor noştri şi *a comiţilor supremĭ*, din Maramureş, căcĭ şi *actualul Comite-suprem br. Roszner ne este bine-voitor* — vom avé şi noi în capitala comitatului parochia nóstră română, pentru dobêndirea căreia şi pentru dotarea ei începênd dela Episcopul de piă memoriă Alexi până în present şi mai ales prin Escelenţa Sa Prea S. d-n Episcop Dr. Ioan Szabo s'a făcut atâtea încât nu putem sĕ le mulţămim în destul.

Şi dic sincer, că décă Românii din Maramureş n'ar fi făcut nimica, decât înfiinţarea parochiei române din Sziget, după care am suspinat de 32 anĭ, a făcut destul, căcĭ numai acest comitat a fost, în care în capitală Românii n'au avut biserică propriă şi parochiă dotată.

Atarĭ succese nu se pot ajunge fără lupte, fără jerte şi fără bărbaţĭ devotaţĭ.

In urmă n'avem an, în care sĕ nu zidim câte-o biserică de pétră, şcolĭ şi case parochiale, carĭ valoréză mii şi mii de fl., şi carĭ le zidim cu concursul bunului nostru popor.

Acésta nu-i letargiă, acésta este o activitate démnă de lăudat şi décă avem greşélă, aceea este, că faptele nóstre nu le publicăm*) Subscrisul voiu ajuta şi la acésta. Ca colaborator al Enciclopediei române în vre-o 14 capitule voiu descrie Maramureşul, şi voiu arĕta pe larg ce a făcut acest popor mic.

Vĕd, că şi acum am scris mai pe lung, decât póte mi-aţĭ fi iertat, însĕ Vĕ rog sĕ aveţĭ bunătate a-le publica acestea ca rĕspuns la articulul de fond din numĕrul 35 al bĕtrânei „Gazete" dela care primim şi imputările, căcĭ e maica diaristicei nóstre, apoi de maică-sa fiă-care fiu trebue sĕ asculte, însĕ Vĕ rog sĕ ne şi escusaţĭ, căcĭ celuia ce mult iubesce, mult i-se iértă, apoi noi iubim mult, fórte mult poporul nostru, şi ce am făcut şi ce facem, tot numai pentru fericirea lui temporală şi eternă le facem.

Primiţĭ, vĕ rog, espresiunea stimei mele adêncĭ.

Sat-Şugatag, 7 Martie 1896.

Al D.-Vóstre serv plecat,

Tit Bud,
Vicarul Maramureşului.

*) Articulul nostru nu v'a provocat sĕ vĕ lăudaţĭ, ci *sĕ vĕ justificaţĭ* faţă cu nisce acusaţiunĭ, a căror temeinicia D.-Vóstrĕ nu o combateţĭ. — *Red.*

*) Ei bine, acuma le-aţĭ publicat. Maramureşenilor le este asigurată decĭ împĕrăţia cerului, căcĭ 'i-aţĭ scăpat şi de *singura* greşélă, ce o mai aveau. — *Red.*

Academia Română

Sesiunea generală din anul 1896.

(Urmare.)

In acelaşĭ timp, în acest an, s'a început aplicarea regulamentului în privinţa Premiului anual Adamachi, a căruia acordare este la ordinea dilei chiar în acéstă sesiune.

In privinţa averii, care forméză Fundaţiunea Adamachi, am a vĕ aduce la cunoscinţă, că în urma autorisării date la 22 Martie trecut, Delegaţiunea a vêndut casa Adamachi din Iaşĭ principelui Dimitrie Michail Sturdza pentru suma de 135.000 lei, care a fost capitalisată prin cumpĕrare de efecte.

2. Institutul *Otteteleşianu* şĭ-a încheiat la Iunie trecut întâiul an şcolar. La esamene au asistat d-nii I. Kalinderu şi N. Cuintescu. La începutul lunii Septemvre s'a primit o nouă serie de 15 eleve, după normele stabilite în anul trecut.

3. Averea rĕmasă dela întâiul donator al Academiei, Evanghelie Zappa, se află încă în litigiu înaintea instanţelor judecătorescĭ. Vĕrsămêntul anual al Academiei de 1000 galbenĭ pentru anul 1892 a fost încassat dela administraţiunea judecătorésca instituită asupra acestei averĭ. Nu s'a putut până acum încassa aceeaşĭ sumă pentru anii 1893, 1894 şi 1895, din causă că administraţiunea a declarat, că nu dispune de fondurĭ, neputênd încassa mai multe veniturĭ întârdiate.

4. Vĕ este cunoscută lunga întârdiere, care s'a făcut pentru a se da Academiei autorisarea legală de a primi averea lăsată ei prin testament de către rĕposatul Emanoil Donicĭ, încetat din viéţă în Bucurescĭ la 18 Septemvre 1894. Acéstă autorisare, absolut necesară pentru ca Academia sĕ-şĭ pótă urmări şi apĕra dreptul sĕu, s'a putut obţine numai la 21 Octomvre trecut, graţie grăbirii cu care d-l coleg P. Poni, actual ministru al Instrucţiunii publice, a bine-voit sĕ o acorde. Indată după obţinerea autorisării, Academia a cerut punerea în posesiunea averii, dér opunêndu-se rudele rĕposatului, Academia a cerut sechestru judiciar şi Tribunalul a numit un custode.

5. La 27 Septemvre a încetat din viéţă la Roman *Ioan Agaricĭ*, bărbat politic, care a luat parte la viéţa publică a ţĕrii timp de peste 30 anĭ, începênd dela 1857. Prin testamentul sĕu, *el a lăsat Academiei moşia Móra Grecilor din judeţul Vasluiŭ*, pentru ca Academia sĕ înfiinţeze şi sĕ întreţină pe acea moşie *o şcólă profesională cu internat pentru fiĭ de ţĕranĭ*. Delegaţiunea a supus dispoziţiunile acestui testament discuţiunii domnilor membrii presenţĭ în şedinţa dela 10 Noemvre. In urma acestei discuţiunĭ, s'a amânat decisiunea de acceptare. Intrégă cestiunea se supune decisiunii d-vóstre.

6. La 12 Noemvre a încetat din viéţă în Bucurescĭ d-na *Maria General I. Carp*, care, prin testamentele sale dela 4 Iulie 1892 şi 4(16) Martie 1895, lasă Academiei o mare parte din averea sa, prin următórele disposiţiunĭ de ultima voinţă:

A. Din testamentul dela 4 Iulie 1892.

Dispun din avutul meu după cum urméză:

Las Academiei române din Bucurescĭ moşia mea Oltenĭ, din jud. Teleorman, plasa Tîrgului, comuna Oltenĭ, în tótă întinderea ei, cu tóte îmbunătăţirile, ecarete, morĭ şi tot ce se află pe dênsa; pun ca obligaţie Academiei române următórele îndatorirĭ:

a) Va da Ateneului român din Bucurescĭ 10.000 lei odată pentru tot-déuna.

b) Va da pe fiă-care an 4000 lei, 2000 vor fi destinaţĭ pentru a îmbrăca pe copii sĕrmanĭ din şcólele din oraşul Giurgiu, jumĕtate pentru fete şi jumĕtate pentru băeţĭ; ér ceilalţĭ 2000 îi va da pentru băeţĭ şi fete sĕrace dela şcólele din Bucurescĭ, asemenea pentru îmbrăcăminte, căutându-se tot-déuna de a-se da celor mai sĕracĭ şi celor mai bunĭ.

c) Lei una miiă va da pe an pentru întreţinerea şcólei din comuna Oltenĭ.

d) Cincĭ sute lei pe fiă-care an va da pentru întreţinerea bisericei din comuna Oltenĭ, unde se va pomeni numele soţului meu *Ioan* şi al meu de vecĭ de veciă.

e) La fiă-care trei anĭ, Academia română va înfiinţa un premiu de şépte mii lei, care se va da pentru cea mai bună scriere în limba română şi făcută de un Român. Acest premiu se va da alternativ pentru o scriere militară şi pentru alta civilă, începêndu-se cu cea militară. Subiectul pentru scrierea militară se va fixa de o comisiune de şépte generalĭ şi oficerĭ superiorĭ, care va fi numită de ministeriul de rĕsboiu; ér subiectul scrierei civile se va fixa de Academia română. Acest premiu va purta în tot-déuna numele de *Marele Premiu General Ioan Carp şi Maria Carp.*

f) Academia română va avé în tot-déuna un tinĕr trimis în străinătate séu o tînĕră fată, carĭ vor învĕţa bine şi vor fi aleşĭ din următórele familii: familia C. I. Bossie, Anton Carp, D. I. Carp, C. A. Orăscu; din aceste familii şi din descendenţii lor, continuu cât vor esista, se va trimete, alegêndu-se cel mai bun, spre a studia în străinătate; plată anuală i-se va da de Academia română 4600 lei pe fiă-care an.

Las fratelui meu C. D. Bădulescu tótă cealaltă avere a mea, ce se va găsi la încetarea mea din viéţă, adecă moşii, case, ecarete urbane, banĭ, lucrurĭ şi tot ce se va găsi, fără a avé vre-un drept cineva a-i pretinde ceva.

(Va urma.)

Avis.

P. T. D., carĭ au colectat şi ni-au trimis oferte benevole în banĭ, lucrurĭ de mână, cărţĭ etc. spre scopul înfiinţării unui fond în comuna Şoimuş pentru ajutorarea tinerilor ce voesc a se aplica la me-erii, sunt rugaţĭ a ne scusa pentru întârdierea publicării socótei publice, care se va face numai după 1 April c., până la care termin sunt rugaţĭ şi ceialalţĭ Domnĭ colectanţĭ, carĭ au primit liste dela noi, sĕ binevoéscă a ne comunica resultatul.

Comitetul.

SCIRI ULTIME.

Bucurescĭ, 12 Martie. Consiliul de miniştri a decis prelungirea sesiunei corpurilor legiuitóre până la 15 Aprilie. Corpurile legiuitóre vor lua vacanţă dela 17 Martie până la 1 Aprilie. Guvernul va convoca majorităţile la o întrunire intimă spre a le cere, ca până la 15 Aprilie sĕ voteze tóte legile financiare, precum şi proiectele de legĭ depuse la Cameră şi Senat.

Bucurescĭ, 12 Martie. Mâne va desvolta d-l N. Fleva în cameră interpelarea sa asupra cestiunei şcólelor macedonene.

Bucurescĭ, 12 Martie. D-l Dim. Athanasescu, delegatul Macedonenilor la Constantinopol pentru a cere înfiinţarea unui episcopat român în Bitolia, a sosit ierĭ în Bucurescĭ.

Iaşĭ, 12 Martie. Clubul radical de aicĭ a dat depline puterĭ d-lui *Panu*, şeful partidului democrat-radical, pentru ca sĕ stabiléscă cu partidul conservator (conservatorĭ şi junimiştĭ) o înţelegere în scopul unei acţiunĭ comune şi conlucrărĭ durabile.

DIVERSE.

Fiul reginei Elisabeta din Anglia. In archiva şcólei superióre din Shrewsburg s'a aflat un document important, din care se póte vede, că între şcolarii, carĭ au cercetat în secolul al XVI acel institut, a fost înscris şi fiul nelegitim al reginei Elisabeta din Anglia. Tatăl băiatului a fost contele Leicester favoritul reginei. Părinţii au voit sĕ ascundă esistenţa copilului şi de aceea l'au dat în şcóla superióră din Shrewsburg, unde şi-a petrecut anii tinereţei. După-ce contele Leicester a murit, fiul a ridicat pretensiune sĕ fiă el moştenitorul averei lui Leicester, dér regele Iacob i-a negat acesta şi tótă averea a dat'o fiului prim-născut al ducelui Henric, care a fost atât de bun, încât a desdaunat cu 15,000 funţĭ sterlingĭ pe tînĕrul Leicester. Regele Iacob temêndu-şĭ tronul şi de cea mai mică umbră, sub pretest că'l trimite în călĕtorii la depărtat pe fiul lui Leicester din Anglia şi s'a îngrijit ca nicĭ odată sĕ nu mai pótă veni înapoi în Anglia. Tînĕrul exilat a fost primit la curtea marelui duce de Toscana, unde a fost bine tractat, şi mai târdiu marele duce de Toscana a mijlocit pentru tînĕrul Leicester dela împĕratul Ferdinand I titlul de duce. Leicester însĕ, nu mult gustă pânea exilaţilor, pentru-că deja în etate de 40 de anĭ murì şi Stuarţii scăpară de frica ce-i nelinişteau. Cu tinĕrul Leicester se fini şi generaţiunea indirectă a lui Henric al VIII.

Un cuib de oţel. Revista sciinţifică „La Nature" spune într'unul din numerile trecute, că muzeului de istoriă naturală din Soleure s'a dăruit un cuib de pasĕre fórte ciudat. Cuibul era făcut cu totul din oţel. In oraşul Soleure, sunt fórte mulţĭ ceasornicarĭ şi după cum e şi logic, în împrejurimile oraşului se găsesc fórte multe arcurĭ de ceasornice rupte netrebuinciόse aruncate acolo de către ucenicii césornicarilor. Vara trecută, unul din ceasornicarĭ descoperì, pe un copac din ograda sa, un cuib cu o înfăţişare fórte straniă. Examinà bine cuibul, şi ce găsì! O părechie de pasĕrĭ îşĭ făcuse cuibul întreg numai în arcurĭ de ceasornice găsite pe icĭ pe colea în jurul oraşului. Cuibul avea un diametru de zece centimetre şi era fórte confortabil. Sosind iérna, pasările plecară, şi ceasornicarul luând cuibul îl oferì muzeului, ca un mic specimen de architectură metalică. Acest cuib póte sluji ca model, şi arată câtă inteligenţă şi putinţă de a se conforma împrejurărilor, ce au unele pasĕrĭ. Ar fi curios de vĕdut, décă aceleaşĭ pasĕrĭ în anul 1896 vor reîncepe construirea cuibului în aceleaşĭ condiţiunĭ cu acelaşĭ material.

Literatură.

In curênd va apăré de sub tipar o **Broşură umoristică** în versurĭ, al cărei autor este d-l *Albert Matza*. In broşura acésta vor fi tractate în 71 paragrafi în mod umoristic diferite relaţunĭ sociale din Braşov. Preţul unui esemplar va fi 30 cr.

Proprietar: **Dr. Aurel Mureşianu.**
Redactor responsabil: **Gregoriu Maior.**

Cursul la bursa din Viena.

Din 12 Martie 1896.

Renta ung. de aur 4%	122.35
Renta de corone ung. 4%	99.20
Impr. căil. fer. ung. în aur $4^1/_2$%	124.—
Impr. căil. fer. ung. în argint $4^1/_2$%	102.—
Oblig. căil. fer. ung. de ost. I. emis.	121.40
Bonurĭ rurale ungare 4%	96.85
Bonurĭ rurale croate-slavone.	97.—
Imprum. ung. cu premii	159.50
Losurĭ pentru reg. Tisei și Segedin.	145.—
Renta de hârtie austr.	101.10
Renta de argint austr.	101.15
Renta de aur austr.	122.40
Losurĭ din 860	148.25
Acții de ale Băncei austro-ungară.	998.—
Acții de-ale Băncei ung. de credit.	417 50
Acții de-ale Băncei austr. de credit.	379.75
Napoleondorĭ.	$9.57^1/_2$
Mărcĭ imperiale germane	$59.02^1/_2$
London vista	120.75
Paris vista	$47.87^1/_2$
Rente de corône austr. 4%.	101.40
Note italiene.	$49.34^1/_2$

Cursul pietei Brașov.

Din 13 Martie 1896.

Bancnote rom.	Camp.	9.50	Vênd.	9.54
Argint român.	Cump.	9.45	Vênd.	9.50
Napoleon-d'orĭ	Cump.	9.55	Vênd.	9.58
Galbenĭ	Cump.	5.60	Vênd.	5.65
Ruble rusescĭ	Cump.	1.24	Vênd.	1.28
Mărcĭ germane	Cump.	58.90	Vênd.	59 05
Lire turcescĭ	Cump.	10.76	Vênd.	10.90
Scris. fonc. Albina 5%		101.40	Vênd.	101.25

Publicațiune.

Comuna bisericei naționale grecestĭ Sfint. Treime din cetatea Brașov, aduce la cunoscință publică, că **arêndéză posesia ce o are în comuna Poiana mĕrului (Almás-mező)** și care constă: din edificiul curial fórte spațios, pivniță, curte, grajdurĭ, șoprône, grădină de zarzavaturĭ și legumĭ; mai departe: 2 morĭ, holde și fênațe, pe timp de 6 anĭ, cu începerea dela 24 Aprilie a. c. până la 24 Aprilie 1902, pe cale de oferte.

Amatorii pot adresa oferte timbrate conținênd un vadiu de 10% după suma de arêndă anuală de 700 fl. (oferte maĭ jos de 700 fl. nu se primesc), în banĭ gata, sau în hârtii de valóre, împreună cu o declarație, că cunósce condițiile arêndărei și se supune lor, **până în 23 Martie a. c. la 11 óre a. m.** în cancelaria comunei bisericestĭ, Têrgul cailor Nr. 12 — După espirarea acestui termin nu se mai primesc oferte.

Condițiunile precum și descrierea detailată a obiectelor de arêndare se pot vedé în tóte ḑilele la cancelaria comunei bisericestĭ dela 9—12 óre a. m.

Brașov, 4 Martie 1896.

Curatorii bisericei naționale grecestĭ sf. Treime, Brașov.

920,2—3.

ABONAMENTE
LA
„GAZETA TANSILVANIEI“

Prețulŭ abonamentului este:

Pentru Austro-Ungaria:

Pe trei lunĭ	3 fl. —
Pe șese lunĭ	6 fl. —
Pe unŭ anŭ	12 fl. —

Pentru România și străinătate:

Pe trei lunĭ	10 fr.
Pe șese lunĭ	20 fr.
Pe unŭ anŭ	40 fr.

Abonamente la numerele cu data de Duminecă.

Pentru Austro-Ungaria:

Pe anŭ	2 fl. —
Pe șese lunĭ	1 fl. —
Pe trei lunĭ	50 cr.

Pentru România și străinătate:

Pe anŭ	8 francĭ.
Pe șese lunĭ	4 francĭ.
Pe trei lunĭ	2 francĭ.

Abonamentele se facŭ mai ușorŭ și mai repede prin **mandate poștale.**

Domnii, carĭ se vorŭ abona din nou, sĕ binevoiéscă a scrie adresa lămuritŭ și a arăta și poșta ultimă.

Administrațiunea „Gazetei Transilvaniei.“

Anunciurĭ
(inserțiunĭ și reclame)

Suntŭ a se adresa subscrise, administrațiuneĭ. In casul publicăriĭ unuĭ anunciu mai mult de odată se face scădĕment, care cresce cu cât publicarea se face mai de multe-orĭ.

Administr. „Gazeta Trans“.

Numere singuratice din „Gazeta Transilvaniei“ à 5 cr. se potŭ cumpĕra în librăria Nicolae Ciurcu.